

Edward Albee en un pis de Barcelona

Cesc Gay debuta com a autor i director teatral amb 'Els veïns de dalt', una obra que veurem al Romea on treu el pitjor de les parelles. Per **Andreu Gomila**

Cesc Gay reconeix que no ha vist cap obra d'Edward Albee en escena, però que sí que ha gaudit de l'adaptació cinematogràfica de Mike Nichols del *Qui té por de Virginia Wolf?*, entre d'altres. Ja els avancem que l'obra amb la qual s'estrena com a autor i director teatral, *Els veïns de dalt*, té molt d'aquests grans dramaturgs nord-americans de la segona meitat del segle XX, capaços de retratar, ànima mordaça, la vida familiar de la nostra època. Aquí tenim l'Anna (Àgata Roca) i el Juli (Pere Arquillué), una parella de més de 40, la vida en comú dels quals passa per un moment difícil. I els seus veïns de dalt, el Salva (Jordi Rico) i la Laura (Nora Navas), un pèl més joves i responsables dels sorolls nocturns que incomoden la família de baix.

Gay s'ha imaginat un àtic del Raval, on va viure-hi, amb vistes damunt Barcelona, habitat per una sèrie de personatges que "estran molt a prop de l'espectador", eix vertebrador de tota la seva filmografia. El

“
El teatre t'exigeix exagerar, apujar una mica el volum

director assegura que l'obra estira del fil que va teixir a la pel·lícula *Una pistola en cada mano*, on volia tractar els personatges, la trama, "en temps real", i els homes no en sortien gaire ben parats. Tot i que

al teatre estriparà més les situacions. "El teatre t'exigeix exagerar, apujar una mica el volum", diu. Sobretot quan intentes presentar una comèdia.

"Sempre és millor tenir un zombi o un assassí de protagonista, però com a espectador sempre estàs més a prop de personatges com tu", afirma Gay. I afegeix: "Aquesta obra es basa en la perplexitat, vull provocar humor des de la perplexitat". L'estupefacció d'una parella a punt de desintegrar-se i d'una altra que semblen acabats d'aterrar de Mart.

El buscava mostrar com som capaços "del millor i del pitjor" quan vivim amb una altra persona. Gay parla de "bipolaritat", del patetisme que ofereixen un home i una dona que es barallen per foteses. I

deixa clar que són tràngols que tothom ha de passar.

El que no entenem és el temps que ha trigat Gay a debutar al teatre. Diu que, com a escriptor, té molts "fills bastards" i que ara li venia de gust fer un canvi, tastar un art on el director ha d'arribar a un pacte amb els actors. "He de compartir les decisions. Quan faig una pel·lícula, no ho necessito, és un puzzle que munto jo mateix", indica. I ell no és dels directors que assagen abans de rodar. En breu, veurem *Truman* als cines, una coproducció hispano-argentina amb Ricardo Darín i Javier Cámara. I avisa que serà més emocional que aquesta comèdia propera i al·lucinada que visita el Romea.

Els veïns de dalt s'instal·len al Teatre Romea el dijous 19.